

stk. 1. Beløbet 200 kr. pr. måned er fremkommet som den forholdsmæssige værdi mellem årlige udgifter på under henholdsvis 1.500 kr. og 2.000 kr., idet disse, opregnet til løbende priser 1983, svarer til henholdsvis ca. 165 kr. og ca. 220 kr. pr. måned.

Af undersøgelsen i 1980 om anvendelsen af § 48, stk. 1, fremgår, at ca. 20 pct. af familierne i løbet af året foruden hjælp efter § 48, stk. 1, havde modtaget hjælp efter § 37 og/eller § 40, stk. 1, og/eller § 42, stk. 1.

Under punkt 2 i tabellen er vist besparelsen, hvis disse familier friholdes fra selv at afholde beløb under bagatelgrænsen. Som samlet udgift er anvendt 179 mill. kr. jfr. tabel 1.

2.2. Besparelsen i 1981

Ved beregningen er taget udgangspunkt i tabel 13.3 i 1981-rapporten om anvendelsen af § 48, stk. 1. Beløbet 200 kr. pr. måned svarer i tabellen til en årlig udgift på under 2.000 kr.

Af 1981-undersøgelsen fremgår, at ca. 45 pct. af familierne med små merudgifter i løbet af året foruden bistand efter § 48, stk. 1, havde modtaget hjælp efter § 37 og/eller § 40, stk. 1, og/eller § 42, stk. 1, og/eller § 43. Under punkt 2 er som for 1980 vist besparelsen, hvis disse familier friholdes fra selv at afholde beløb under bagatelgrænsen. Som samlet udgift er anvendt 127,5 mill. kr.

2.3. Besparelsen i 1983

På grundlag af de foreliggende statistiske oplysninger, jfr. tabel 1, antages det som allerede nævnt, at udgiftsstruktur og -niveau i 1983 svarer til en mellemting mellem 1980 og 1981.

Af beregningsmåden følger, at godt 25 pct. af familierne ved den under punkt 2 i tabel 2 viste besparelse friholdes fra selv at afholde beløb under bagatelgrænsen.

Når det forudsættes, at også familier med et barn med et vidtgående fysisk eller psykisk handicap eller en anden kronisk lidelse friholdes fra selv at afholde beløb under bagatelgrænsen, fremkommer, som vist under punkt 3 i tabellen, en besparelse i størrelsesordenen 9 mill. kr. pr. år ved indførelse af en bagatelgrænse på 200 kr. pr. måned ved ydelse af hjælp efter § 48, stk. 1.

Denne beregning er forbundet med en del usikkerhed, dels fordi der bygges på et usikkert skøn om antallet af familier med hjælp til mindre merudgifter efter den seneste ændring af § 48, stk. 1, pr. 9. juni 1982, dels på grund af usikkerhed om, hvor mange familier der vil blive undtaget fra bagatelgrænsen som følge af, at de ikke selv har midler til at afholde udgiften.

Spørgsmål 13:

Der ønskes en detaljeret beskrivelse af, hvorledes mindreudgifterne og merudgifterne opstår.

Svar:

Ifølge forslaget til ændring af bistanndslovens § 58, stk. 5, kan der ydes et rente- og afdragsfrit lån til betaling af forskellen mellem støtte efter stk. 3 og anskaffelsesprisen for en større og dyrere bil, når der foreligger ganske særlige forhold i forbindelse med en persons invaliditet.

Dette betyder, at den del af støtten, der ligger inden for den almindelige låneramme, der i 1983 er fastsat til 73.000 kr., ydes efter samme regler som de almindelige låneramme-biler, medens støtten ud over lånerammen ydes som et rente- og afdragsfrit lån. Det vil sige, at en støttemodtager mindst skal afdrage 36.500 kr. over 6 år.

Ifølge de gældende regler ydes støtten til større og dyrere bil i forhold til den faktiske anskaffelsespris, således at et beløb svarende til bilens registreringsafgift ydes om et rente- og afdragsfrit lån (»tilskud«), medens resten ydes som et rentefrit lån, der skal tilbagebetales.

Socialindkomsten finder ikke anvendelse i disse tilfælde, og afdragsbeløbene fastsættes således, at lånet efter 6 år er nedbragt til den anslåede brugtvognspris.

Såfremt bilen f.eks. koster 130.000 kr., hvoraf 80.000 kr. er registreringsafgift, og brugtvognsprisen efter 6 år er 30.000 kr., skal der altså afdrages 20.000 kr. over 6 år.

Som eksemplet illustrerer, vil modtagere af støtte til de større og dyrere biler generelt få større tilbagebetalingspligtige lån efter forslaget og således blive økonomisk ligestillede med andre modtagere af støtte.

Den samlede offentlige besparelse som følge heraf skønnes at blive 7 mill. kr. årligt i